

§ 31.

(1) Zákon tento se nevztahuje:

1. na domy, jakož i na přestavby, přístavby a nástavby domů, pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917, na Slovensku a Podkarpatské Rusi po 12. listopadu 1916, a v jiných domech na místnosti, které byly teprve po vyhlášení tohoto zákona nově zřízeny a pronajaty,

2. v obcích s méně než 2000 obyvateli na části bytu vlastníka domu, které se po vyhlášení tohoto zákona pronajmou,

3. na domy a objekty, které jsou ve vlastnictví nebo správě železnic nebo železničních fondů,

4. na smlouvy nájemní a pachtovní uvedené v § 1 zákona ze dne 17. února 1922, čís. 88 Sb. z. a n.,

5. na byty skládající se mimo kuchyně a obytné pokoje pro služebné ze 4 nebo více obytných místností, které se po počátku působnosti tohoto zákona pronajímají novému nájemníkovi, s výjimkou bytů zajištěných podle § 13 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 225 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče, ve znění zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 87 Sb. z. a n.,

6. na výkon živnostenského oprávnění ku přechovávání cizinců.

(2) Osobám, kterým byly pronajaty náhradní byty nebo jiné místnosti podle ustanovení § 1, odst. 2., č. 9., 12., 13. a 16. tohoto zákona nebo podle §§ 9 a 20, odst. 2., zákona ze dne 30. října 1919, čís. 592 Sb. z. a n., může býti dána výpověď jen podle ustanovení §§ 1 až 3, i když jde o místnosti, na které se jinak ustanovení tohoto zákona o výpovědi nevztahují.

(3) Osobám, kterým byly pronajaty náhradní byty podle ustanovení § 9 zákona ze dne 30. října 1919, čís. 592 Sb. z. a n., smí býti zvýšeno původně smluvené nájemné jen podle ustanovení tohoto zákona. Jde-li o takové náhradní byty v domech, přestavbách, nástavbách nebo přístavbách, pro něž bylo uděleno úřední stavební povolení po 27. lednu 1917, na Slovensku a Podkarpatské Rusi po 12. listopadu 1916, jest pro obecně přípustné zvýšení nájemného rozhodné nájemné, které bylo původně smluveno; bylo-li smluveno teprve po 3. květnu 1920, je rozhodné původně smluvené nájemné snížené o 20%.

§ 32.

Soudem příslušným podle §§ 1, 4, 12, 21 a 22 tohoto zákona jest v obvodu hlavního města

Prahy, stanoveném zákonem ze dne 6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., kterým se sousední obce a osady slučují s Prahou, okresní soud pro Staré Město-Josefov, v obvodu zemského hlavního města Brna, stanoveném zákonem ze dne 16. dubna 1919, čís. 213 Sb. z. a n., o sloučení sousedních obcí s Brnem, okresní soud Brno-město.

§ 33.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1924 a pozbude jí dnem 30. dubna 1925.

§ 34.

Provésti tento zákon náleží ministru sociální péče v dohodě s ministry spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

86.

Zákon ze dne 25. dubna 1924,
kterým se prodlužuje platnost zákona ze dne 26. dubna 1923, č. 86 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 26. dubna 1923, č. 86 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, prodlužuje se do 30. dubna 1925 s tou změnou, že ustanovení § 3, č. 2., zní:

»2. byla-li nájemníkovi dána výpověď z důvodů uvedených v § 1, odst. 2., č. 2. až 8., zákona ze dne 25. dubna 1924, č. 85 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, nebo byla-li dána výpověď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů, uvedených v § 3 téhož zákona;«

§ 2.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1924.

(2) Provésti jej náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministry sociální péče a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r.